– האי מיבעי ליה ליתן צער במקום נזק

This verse is necessary to pay for pain even where there is a loss

OVERVIEW

The גמרא asked how can you say that the פסוק of פסוע תחת פצע teaches us that a שוגג is חייב like a מזיד, when we need the פסוק to teach us that one is liable to pay for צער even when the victim suffered damage to his body (besides the pain). תוספות צער במקום היזק is more liable or less liable than צער במקום היזק.

ריפוי ושבת ובושת לקמן דף פה,א) ריפוי ושבת ובושת לפינן דחייב במקום נזק כדמשמע בהחובל הקמן דף פה,א) And we derive from צער that one is obligated to pay for ריפוי שבת and בושת even פרק החובל, as is indicated in פרק החובל -

דאמר תנא וכולן חייבין בתשלומין במקום נזק מנהני מילי Where the גמרא cites a ברייתא, 'that all of them as liable to pay even במקום נזק; the גמרא asks, 'how do we know this', and answers -

- אמר רב זביד משמיה דרבא אמר קרא פצע תחת פצע כולי משמע דכולהו ילפינן מצער said in the name of רבא, the verse says, 'a wound in place of a wound', etc. to include צער במקום נזק, and gives no other source, it seems therefore that all of them (בושת and בושת בושת בושת) are derived from צער בער

- 3ירב פפא דאמר התם אמר קרא ורפא ירפא ליתן ריפוי במקום נזק כולהו ילפינן מריפוי, the And according to מנהני מילי, who answered there to the question of מנהני מילי, the verse says, 'and he shall surely heal', which teaches that he is required to give דיפוי במקום נזק; we derive all of them (בושת מבר, שבת) from ריפוי.

asks: תוספות

- אום תאמר דהכא משמע דצער שלא במקום נזק פשוט טפי דאיצטריך קרא לצער במקום נזק And if you will say; here it appears that the obligation to pay for צער שלא במקום (where there is only pain, but no other damage) is more obvious, since we require a special במקום to teach us that one is obligated to pay even צער במקום נזק - צער במקום נזק

ובפרק החובל (שם, ב׳٠) משמע איפכא דאמר צער שלא במקום נזק דמשלם מאן תנא -

_

 $^{^{1}}$ אבת healing refers to the cost of healing the victim. שבת refers to the loss of employment to the victim during his healing process. בושת refers to the embarrassment the victim endured.

בה,ב ב

⁴ This indicates that צער שלא במקום היזק needs no special ריבוי, for this is the meaning of כויה תחת כויה. See footnote # 9.

However in נמרא it seems the opposite is true, for the גמרא there asks, 'who is the צער שלא במקום נזק has to pay?' ^{6}

תוספות answers:

- ייש לומר דשלא במקום נזק דלקמן היינו במקום שלא עשה רושם כדקתני כוואו על צפרניו אחל אומר במקום נזק דלקמן היינו במקום עלא במקום נזק אינו במקום אוא speaks of later in פרק אובל was in a place where it left no mark, as it states in the משנה, 'he burnt him, etc. on his fingernails' -
- ⁸וצער שלא במקום נזק דהכא היינו על בשרו שניכר רישומו ולא אפחתיה מכספיה However the צער שלא במקום נזק הריב here (where we assume that he is definitely הייב), is where the blow and the subsequent pain was on his flesh where its mark is visible, but he did not diminish his value -
- רצער במקום נזק דהכא כגון קיטע ידו ושיבר רגלו דאפחתיה מכספיה And the צער במקום נזק דהכא לכון קיטע ידו ושיבר (where we require a special פסוק to make him liable), is for instance where he chopped off his hand or broke his foot, where he diminished his value, in addition to causing him pain -

דההוא לא שמעינן ליה לא מחבורה⁹ ולא מכויה:

For in that case we do not know that he is liable for צער, not from the word מררה and not from the word פצע תחת פצע החת פצע ספוק so we need the פסוק of פצע תחת פצע to include that there is liability by צער במקום נזק.

SUMMARY

צער שלא במקום נזק where it is עושה רושם is obviously חייב (more than צער שלא במקום נזק), צער במקום נזק where it is אינה עושה וis less obviously liable (than צער במקום נזק). We would not know צער במקום נזק, without the לימוד

THINKING IT OVER

What is the logic that צער שלא במקום, should be either more or less liable than ^{10} צער במקום היזק

⁵ This is amended to read 2,75.

⁶ This indicates that there is a liability only by צער במקום נזק, but not by צער שלא במקום נזק.

⁷ Regarding this type of צער (where it is אינו עושה רושם), the גמרא there questions whether there is any liability.

⁸ It is not that great a blow that would diminish his value if sold as a slave.

¹⁰ See נחלת דוד.